

مقصد چونگ کینگ

هان سو یین

...

Destination Tchoung King

Par: Han Su Yin

سرشناسه	هان، سوین، ۱۹۱۷ - م، مستعار
عنوان و نام پدیدآور	Han, Suyin مقصد چونگ چینگ/هان سو یین؛ مترجم سیدجمال موسوی شیرازی.
مشخصات نشر	شیراز: تخت جمشید، ۱۳۹۱.
مشخصات ظاهری	۳۱۶ص.
شابک	978-600-283-016-6
وضعیت فهرست نویسی	فیپا
داشت	عنوان اصلی: Destination Tchoungking : recit, [1969].
موضوع	هان، سوین، ۱۹۱۷ - م. -- خاطرات
موضوع	چین -- تاریخ -- ۱۹۳۷ - ۱۹۴۵ م -- خاطرات
شناسه ده	موسوی شیرازی، سیدجمال، ۱۳۲۹ - ، مترجم
رده بندی کنگره	DS۷۷۷/۵۱۹۵/۲۱۳۱۰۱

شناسه های کتاب

عنوان: مقصد چونگ چینگ
نویسنده: هان سو یین، (۱۹۱۷)
مترجم: دکتر سید جمال موسوی شیرازی، (۱۳۳۹)
ناشر اصلی: فرانسه، استوک، ۱۹۷۰، ۱۴۰ صفحه
ناشر فارسی: شیراز، تخت جمشید، ۳۹۲
ویراستار: مژگان فارسی دوست
طراح جلد و صفحه آرا: ذبیح موسوی
لیتوگرافی، چاپ و صحافی: فخر ایران (۰۹۱۷۷۱۲۲۶۶۰)

فهرست

فصل نخست: تاریخ قدیمی	۱۵
فصل دوم: عشق انگلیسی	۳۹
فصل سوم: میان پرده در هنگ کنگ	۶۳
فصل چهارم: شادمانی در هان کو	۷۳
فصل پنجم: راه غسل	۹۵
فصل ششم: تان و قلب چین	۱۱۳
فصل هفتم: کم استار معابد، بمب افکن ها	۱۲۹
فصل هشتم: بسو جی	۱۴۵
فصل نهم: توقف در سروی	۱۷۳
فصل دهم: خانواده ی بزرگ	۱۸۳
فصل یازدهم: چونگ چینگ، شوری و آتش	۲۱۹
فصل دوازدهم: تابستانی در چونگ	۲۶۱
فصل سیزدهم: رشد و کمال در چین	۲۹۳

مقدمه مترجم

چین در دهه‌ی نخستین قرن بیست و یکم با دو رویداد بزرگ جهانی، المپیک ۲۰۰۸ پکن و شانگهای ۲۰۱۰ جهانی، توانایی‌های خود را در بسیاری از زمینه‌ها به نمایش دید جهانیان قرار داد. این کشور بزرگ آسیایی همیشه نظر بازرگانان و گردشگران را از دیرباز به خود جلب کرده و پس از پایان قرن بیستم این ملاقه‌ی دو بزرگ‌ترین کشورها به سرزمین کهن چین همواره رو به افزایش بوده است. برای شناختن این کشور و مردمش می‌توان به کتاب‌ها و منابع مختلف علمی و فرهنگی مراجعه نمود. اما کتابی که ترجمه‌ی آن را در دست دارید اثر نویسنده‌ی ایتالیایی پربار و جهانی که علاوه بر نوشتن آثار مختلف ادبی، متخصص مسائل چین نیز هست. به همین دلیل، کتاب‌هایش از جمله "مقصد چونگ چین" را می‌توان به تمام موضوعاتی که خارجی‌ها باید در مورد چین و روحیه مردمش بدانند، را در خود جای داده است.

خانم هان سو یین، از مادری بلژیکی و پدری چینی، در سال ۱۹۱۷ در چین متولد شد و در آنجا رشد کرد و با نوشتن کتاب هایی زیبا در خصوص چین، اروپائیان و غربی ها را با کشور خود آشنا کرد. آنچه که می توان ویژگی اصلی هان سو یین نامید، دغدغه ی او برای به تصویر کشیدن درد و رنج انسان در قرن بیستم و نیز مبارزه ی او جهت برقراری صلح و حفظ احترام نوع بشر در تمام نقاط و برای هر نژاد است. نوشته های او حاوی تایید بی پرده و بدون جانب داری در خصوص پدیده های اجتماعی است و برای همین ممکن است برای عده ای ناخوشایند نیز باشند. ولی از آنجا که در نیت راست پرستی، جنگ، فقر، بی عدالتی و کینه توزی سخن می گوید و طرفدار تئوریک نژاد، یعنی نژاد انسان، است، بنابراین تصاویر و نظرهایی که ارائه می دهد شامل موارد تلخ و گزنده نیز می باشند، که طبیعتاً پدیدآورندگان بن رده ها نژادپرستان را ناراحت می سازند.

کتاب های هان سو یین شامل رمان، رساله، تاریخ، خاطرات، زندگی نامه و خود-زندگی نامه است که کثرتا به فرهنگ و مسایل مردم چین مربوط می شوند. مهم ترین رمانش عشق چینی است (۱۹۵۲)، و مهم ترین کتاب تاریخی اش، سه درخت کج (۱۹۶۵)، "گل پژمرده شدنی" (۱۹۶۶)، و "تابستان بی پرده" (۱۹۶۸) در باره تاریخ معاصر چین است. کتاب "مقصد چونگ چینگ" نخستین کتاب این نویسنده است که خاطرات واقعی او در سال های نخست جنگ دوم جهانی در چند شهر چین و به ویژه در چونگ چینگ را روایت می کند. در طول جنگ ژاپن و چین، مصیبت های زیادی به مردم چین وارد آمد که برای اصرار از بهمان توان به کتاب های تاریخی مراجعه نمود. یکی از این فاجعه ها، بمباران و آتش سوزی بزرگ شهر چونگ چینگ در سال ۱۹۳۹ است که روایت دقیق آن را هان سو یین با بسیاری مسائل دیگر در این کتاب ذکر شده اند. تفاوت آثار هان سو یین با کتاب های تاریخی و رسالات دیگر در نبوغ ادبی این نویسنده خلاصه می

شود، و در توصیف فرهنگ، آداب و رسوم، و خصوصیات مردم چین، که با ظرافت، تصاویر زنده، جملات شیرین و برگرفته از عین واقعیات بیان گردیده اند. عشق و علاقه اش به محبت بین انسان ها و ایجاد روابط بین فرهنگی و بین نژادی باعث گردید تا از حرفه ی پزشکی به ادبیات روی آورد و در آثار مختلف خود آرزوها و آرمان هایش برای محقق ساختن این محبت و نوع دوستی بین همه ی انسان ها را به روشنی و با احساس به رشته ی تحریر در آورد.

از هان سو یین تا کنون کتاب های "عشق چیز با شکوهی است" و "آرمان ها" فارسی ترجمه شده اند.

سید جمال موسوی شیرازی، پاییز ۱۳۹۰

پیش‌گفتار نویسنده

از خواسته‌های من این است که پیش‌گفتاری بر کتابم "مقصد چونگ چینگ" که نخستین بار در سال ۱۹۴۱ در انگلستان انتشار یافت بنویسم. با انتقال جسم و روح خود به یازده سال قبل از این، به دوران جوانی ام در چونگ چینگ در حال جنگ، در میان غور به آرمان بود دوباره می‌بینم: کلمات معنی مطلق داشتند؛ اهداف به‌طور آشکار آمیخته بودند و از این روی طبیعی و روشن. و پارسایی و ایمان در برابر خطی، در و رنج و اندوه پایداری می‌کردند. همه یقین داشتند که دوباره همان زندگی خواهند کرد و به رغم این لحظه‌ها و صدای جاودانه‌ی بمباران، در آفتابی، از زندگی بهره‌مند خواهند شد. در نهایت همه چیز مرتب و درست خواهد شد.

من به هیچ وجه قصد نداشتم چیزی بنویسم. به عنوان مادر و کارآموز در زایشگاه کوچکی به مدیریت ماریان مانلی، از مبلغین آمریکایی، در چونگ چینگ واقع در استان سیچوان، کار می‌کردم. شوهرم پائو در این سال مرگش بود، و در مدتی که او حضور نداشت در کنار ماریان در بیمارستانش می‌می‌کردم.

پدر و مادر ماریان در چین مبلغین مسیحی بودند. خواهرش هم همچنین. خود ماریان که پزشک و مبلغ بود بخش عمده ای از زندگی اش را در چین گذرانده بود. خودش برنامه ریزی کرده و این زایشگاه کوچک را ساخته بود، و در همان جا بود که ماماها ی چینی را آموزش می داد، ماماها یی که پس از اخذ مدرک به مزارع و روستاها می رفتند و با مستقر شدن در شهرهای کوچک دورافتاده، ضروری ترین کار در سرتاسر چین را انجام می دادند، یعنی کمک به زنان دیگر برای به دنیا آوردن نوزادان.

یک شب در کنار او در اتاقش، در برابر آتش زغالی که در یک منقل سیاهی میزدند نشسته بودم، و راجع به کتاب هایی که خوانده بودیم صحبت می کردیم. به من گفت که بارها و بارها آرزو داشته که تمام تجربه ی سال های که در چین با عشق و عاطفه سپری کرده است را در یک جنگ جمع آوری کند. اکنون بخت داشت داستان کوتاه و شعر نوشته بود ولی یک کتاب کامل نه.

من یاد داشت ها و کتاب هایی که در مواقع بیکاری برای دوستان انگلیسی که می خواستند در وضع چین با خبر شوند نوشته بودم را به او نشان دادم. نظری اجمالی به آنها برداشته و گفت :

"در اینها مطالب بسیار خوبی است که می توان پردازش نمود و از آنها داستان ساخت. چرا از آن کتابی تهیه نمی کنی؟"

این فکر باعث ترسم می شد. زبان انگلیسی که در سن ده سالگی در پکن آموخته بودم و آن هم از طریق کتابها نه با تمرین مستقیم برای نگارش یک کتاب کفایت نمی کرد! ولی شور و اشتیاق زیادی که برای نشان می داد به ما امکان داد تا وظیفه ی نوشتن "مقصد چونگ چینگ" را به خوبی انجام دهیم.

این کتاب با بخش های جدا از هم نوشته شد، تکه تکه، گاهی در شبها در زیر روشنایی چراغ روغنی و در آن چه که از یک اتاق پس از بمباران

روزانه بجای می ماند ؛ بعد از ظهرها پس از بازگشت از یک زایمان طولانی که از شب قبل شروع شده بود ؛ و در فواصل استراحت بین آشپزخانه، کارهای خانه، و مشاهده ی آسمان برای جستجوی هواپیماهای جدید دشمن. دست نوشته ی "مقصد چونگ چینگ" که بین دخترم و دیگ خانوادگی گرفتار بود را به پناهگاه بر روی تپه می بردم.

در طول قسمت عمده نگارش این کتاب، بین ماریان و من فاصله می افتاد. من همراه پائو یا در چونگ چینگ بودم یا در مناطق آزاد شده چین او را دنبال می کردم. اما ماریان بیمارستانش در شهر چنگ دو را ترک نمی کرد. با او با همکاران، همکاری ما لاینقطع و وفادار باقی ماند، و هرچند که گفت و گوهای پیش پا افتاده به نظر می رسید، ولی اگر تصحیح و انتقادهای ماریان نبود و در اصلاح دستکاری فصل های کامل آن، این کتاب هرگز به سرانجام نمی رسید.

همین که یک فصل تمام می شد، با هواپیما برای ماریان می فرستادم. دست نوشته بر روی کاغذ نازک چینی، ابریشمی و نیمه شفاف، از نوع سبک ترین کاغذ که می توانستیم در پشت های پست هوایی جای دهیم، تایپ شده و بین نویسنده و همکاران بر بالای شهر چونگ چینگ در دو جهت پرواز می کرد. سپس یکی از روزنامه‌نشری‌ها آن را پذیرفت.

با این تفاسیر، در آن دوره انتشار نام من بعد امکان نداشت، دلیل آن هم عجیب بود. من بطور موقت و به خاطر شوهرم، غیر هیئت سیاسی کشورم شده بودم. بانوان هیئت های سیاسی اجازه نوشتن کتاب نمی دادند. محیطی که در آن زندگی می کردم شغل نویسندگی را در شان زنان نمی دید و دست و مانند شغل بازیگری از نظر اخلاقی هم مضر به شمار می آمد. حتی زن زندگی‌نامه ی سرشار از زیبایی و حرارت با عنوان "هوی لان کو" از بانو ولینگتون کو، همسر سفیر فعلی چین ملی در واشنگتن، ناگهان و بنابرین جریان خارج گشت. من این شانس را داشتم که پیش از ناپدید شدنش یک

نسخه از آن را بدست آورم. کتاب من دچار این سرنوشت نشد، اما در طول سال های زیادی نوعی بیم و تشویش در مورد آن احساس می کردم. این بود داستان پشت پرده کتاب "مقصد چونگ چینگ". جدای این مقدمه جدید، هیچگونه تغییری در متن اصلی آن اعمال نکردم، البته بجز چند اصلاح دستوری و املایی.

هان سو یین، فوریه ۱۹۵۳